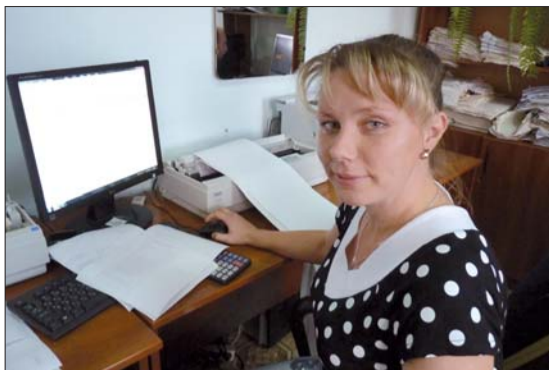
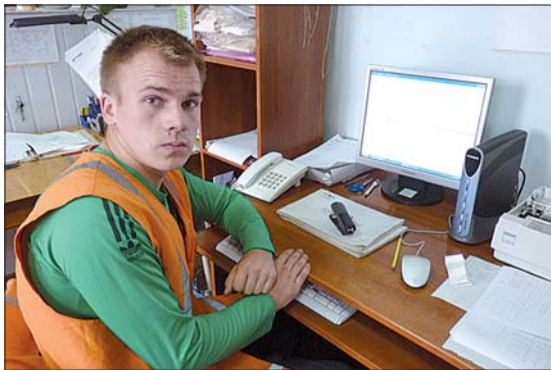

Молодь готова долати труднощі професії

У колективі вантажної станції Клесів – поповнення. На початку літа на посади товарних касирів та прийомоздавачів до місцевої товарної контори «відрядили» п'ять спеціалістів, випускників Здолбунівського професійного ліцею залізничного транспорту.

– Ми раді такій підмозі, – розповіла в.о. начальника станції Тамара Круглик. – Молоді залізничники прибули до нас у червні і спершу призвичаювались, вчилися, опанували всі тонкощі фаху, робота товарних касирів на нашій станції дуже відповідальна: це і контроль за вантажами, і гроші, і оформлення. Я задоволена новими працівниками.

Після адаптації «у польових умовах», нові працівники приступили до виконання посадових обов'язків. Молодь уже працює самостійно, але під «батьківським» наглядом старших колег.

Зараз на станції 47 працівників. Для обсягів, якими оперує станція, це – замало, стверджують клесівчани.

– Завантаженість чергового по станції загалом висока, тому відчуваємо брак оператора при черговому по станції, було б дуже добре, якби додали у штат таку посаду, – розповіла Тамара Круглик. – Бракує і складача поїздів. Попередній складач, пропрацювавши 20 років, розрахувався, сказав, що йому важко працювати. Справді, професія складача не з легких: у сніг, у дощ, у спеку мають бути «у полі», виконувати маневрову роботу якісно, не порушуючи вимог безпеки руху і охорони праці. Щоб працювати у нормальному ритмі, нормально йти у відпустки, не завадило б ще із десятком працівників: операторів, товарних касирів та прийомоздавачів.

Востаннє колектив станції Клесів, який постійно

відчуває брак кадрів, кількісно зростає ще три роки тому. Завдяки поповненню, вважають старожили, працювати стане відчутно легше. Адже на зміні тепер працює по два товарних касири, які ділять між собою обов'язки і працюють значно ефективніше.

– Наша професія полягає у тому, щоб оперативно та якісно перевірити завантаження вагонів, оформлення документів, оплату, а потім занести усе в систему, – розповіла старший прийомоздавач вантажу і багажу Ірина Головач (на фото вгорі праворуч). – Все проходить через нас, тому роботу можна назвати важкою та виснажливою не стільки фізично, як психологічно. І коли частину того, що тримаєш в голові, віддаєш колезі, якість роботи зростає.

Однак молоді спеціалісти не нарікають, а охоче йдуть назустріч викликам, які ставить перед ними професія.

– Я зі Здолбунова, і хотів, щоб мене скерували десь ближче до дому, – поділився враженнями від роботи прийомоздавачем Віктор Якимчук (на фото вгорі ліворуч). – Однак після ближчого ознайомлення з роботою станції, її ритмом, не жалкую, що потрапив до Клесова. Звісно, легкою цю працю не назвеш – на станції великі об'єми роботи, за добу завантажуємо майже по 300 вагонів. Однак працювати тут мені подобається. Тим більше, що старші колеги охоче діляться досвідом.

У планах Віктора Якимчука – продовжити навчання і здобути вищу освіту за залізничним фахом. А керівництво станції Клесів сподівається виховати з новачків гідних колег по роботі і поповнити штат «ударної» станції висококласними фахівцями.

Богдан ЮРОЧКО
Фото автора

«Із газетою у мене – міцна дружба»

Мабуть кожен, хто народився в залізничному селищі Королево, з дитинства мріє стати залізничником. Чи не тому в селищі побутує популярний вислів: «Куди камінь не кинь, обов'язково впаде на подвір'я залізничника». Мріяв про роботу на залізниці і я.

Ще в ті часи, коли ми були малі, батьки передплачували багато журналів та газет, які ми із захопленням переглядали і читали. А ще батьки бодай раз на місяць надсилали свої матеріали в газети, писали про селище, про залізницю тощо. Пригадую, із нетерпінням чекав, що новенького буде надруковано. Так і народилося в мене бажання спробувати написати в газету. Спершу надіслав лист у «районку» і, яка була радість, коли через два місяці побачив свою першу публікацію на газетній шпальті. Було це років 12 тому, і з того часу я не пориваю зв'язків із газетою. Пишу про хороших людей – трудівників-залізничників, про пенсіонерів магістралі, про захоплення моїх земляків. Особливо люблю писати у «Львівський залізничник», де мій рукопис завжди зустрічають уважно, при потребі стилістично його вдосконалять. Працівники редакції постійно мені підказують, як і яку тему висвітлити наступного разу. Із газетою Львівської залізниці у нас міцна дружба. Торік я навіть побував на святкуванні 100-річного ювілею видання, отримав пам'ятну медаль.

Сподіваюся, ми й надалі будемо спілкуватися з газетою, адже на магістралі ще стільки талановитих і сумлінних працівників, про яких обов'язково треба розповісти, бо публікація – це пам'ятка про людину чи подію на століття.

Газета для мене – вже не просто захоплення, а, можна сказати, друга професія. За попередні роки у районних, обласних та нашій галузевій газеті я опублікував понад 700 матеріалів. В основному пишу про залізничників, про їхню нелегку працю та захоплення на дозвіллі. А ще переконаний, що наша Львівська залізниця не лише найстаріша серед усіх магістралей України, але й найгарніша, особливо – Карпатський регіон.

Іван КОЗАК, водій БУ-5 (на фото),
снт Королево

Спортсменки «Локомотива» на п'єдесталі пошани

Нещодавно у Вінниці відбувся чемпіонат України з важкої атлетики. Львівську залізницю на всеукраїнських змаганнях гідно представили спортсменки Коломийського ФСК «Локомотив», вихованки заслуженого тренера України Миколи Чабана.

У ваговій категорії до 48 кілограмів другу сходинку п'єдесталу посіла майстер спорту Наталія Мігалатюк (на фото ліворуч). Срібний результат нашої спортсменки за сумою двоборства склав 134 кг.

У ваговій категорії до 53 кілограмів срібну медаль і звання віце-чемпіонки України завоювала майстер спорту, учениця природничо-математичного ліцею Оксана Павлюк (на фото в центрі) із результатом

147 кг в сумі двоборства.

Особливо впертою видалася боротьба за нагороди у ваговій категорії до 75 кілограмів. У цій вазі гідну конкуренцію суперницям склала майстер спорту Тетяна Сліпченко (на фото праворуч), яка із результатом 215 кг за сумою двох вправ посіла третє місце на турнірі.

У командному заліку важкоатлетична збірна Івано-Франківської області посіла високе четверте місце серед 24 областей України, і це при тому, що попередню розташувалися спортсмени значно потужніших з точки зору матеріально-технічного, фінансового та кадрового забезпечення команд із Харківської, Донецької та Дніпропетровської областей.

Передплата – 2012

Шановні друзі!

«Узяли на плече карпатський перевал»

Передплатний індекс на газету «Львівський залізничник» на 2012 рік:

- для фізичних осіб – **30223**,
- для юридичних осіб – **95892**.

Передплатна вартість разом із оформленням:

- для фізичних осіб – **12 місяців – 83 грн 82 коп.**
- для юридичних осіб – **12 місяців – 166 грн 02 коп.**